



Font del Grèvol

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Solella del Corredor - Veïnat del - Zona del Far
Emplaçament	A llevant de l'Àrea d'esplai del Corredor, pel camí que porta al mirador del Corredor
Alçada:	534m

Coordenades:

Latitud:	41.62117
Longitud:	2.47415
UTM Est (X):	456193
UTM Nord (Y):	4607850

Classificació

Número de fitxa	08075-207
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Titular:	Diputació de Barcelona
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dc., 04/04/2018 - 02:00

Descripció

Estructura aïllada situada en un desnivell del terreny, a la que s'arriba per un corriol amb unes escales de fusta adaptades. Està formada per un banc bastit en pedra i maons, delimitat lateralment per dos grans lloses de pedra granítica i amb paviment davanter de planta rectangular bastit amb còdols i carreus de pedra. El banc presenta una base feta amb carreus de pedra, amb rajoles de ceràmica a la part superior. Al mig hi ha una pica de planta rectangular amb una petita repisa metàl·lica per sostenir els envasos. El respatller del banc està bastit amb un aplacat de pedra i delimitat amb maons plans, amb decoració central. El broc per on raja l'aigua és metàl·lic, de nova factura. Encastats al respatller hi ha dos plafons rectangulars de ceràmica vidrada acolorida decorats amb sanefes vegetals. En un hi ha el nom de la font, mentre que l'altre apareix l'any d'inauguració, 1998. Al paviment davanter de la font hi ha una rosa dels vents metàl·lica i, en un dels seus extrems, una antiga canalització de pedra que servia per desaiguar-lo.

Observacions:

Altres denominacions relacionades amb l'estructura: font de la Teula. L'element està inclòs dins dels límits del Parc del Montnegre i el Corredor, està senyalitzat i s'indica que és una font natural sense garantia sanitària.

Història

La font va ser construïda per l'Agrupació Científica Excursionista de Mataró l'any 1998, en un indret on ja hi havia un naixement d'aigua que, en origen, brollava a través d'una teula (d'aquí el topònim antic). Durant els anys 40 i 50 del segle XX, aquest naixement d'aigua havia estat molt freqüentat pels picapedrers que treballaven a les Roques de Mataró, que hi anaven a beure aigua. El topònim amb el que es coneix l'estructura en l'actualitat li ve donat pel tipus de vegetació que creix al seu voltant.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.S.31/198.



